

Kavaletti

3/2011
syyskuu

- *Johannan terveiset*
- *Seuran mestarit*
- *PoM dressyrtävölingar*
- *Jumping Kemiö*
- *Joukkue-SM*
- *Varsasta estekilpahevoseksi*

Kavaletti 3/2011

Hieno kesä kääntyi kosteaksi syksyksi. Ainakin sieniä on tullut kuin sieniä sateella. Se on tullut havaittua, että ne näkee tosi hyvin satulasta käsin ja kunto kasvaa kun ratsastuslenkin jälkeen pitää kerätä sienet pois jalkaisin.

Juuri ennen lehden painoon menoa haastattelin Tittiä kenttäprojektin viimeisistä kuulumisista. Tutkimusten perusteella pohjan sorapeti on suora ja tiivis. Tämä tarkoittaa sitä, että meillä on käsissä perustaltaan terve kenttä, josta saadaan kohtuukustannuksilla kuorituksi esille kelpo kisakenttä. Yleinen tietämys kenttien pinnan käyttäytymisestä on viime vuosina lisääntynyt hurjasti, ja uskon vakaasti, että tehtyjen analyysien perusteella pystymme myös hienosäätämään pintahiekan niin että se kelpaa niin koulu- kuin esteratsastajillekin.

Suurimmaksi haasteeksi taitaakin jäädä keväälle se, että itse vakuutumme uudistusten onnistumisesta ja saamme sen viestitettyä kilpailijoille kautta Etelä-Suomen!

Sitä odotellessa ei muuta kun peruskuntokauden kimppuun!

Lasse

Muista web ja Facebook!

Kotisivustomme on siirretty SLU:n sporttisaitti-palveluun. Tässä yhteydessä osoitteeksi on vaihtunut

www.porvoonmustang.net

Pom on myös facebookissa, seuraa molempia!

Kavaletti on Porvoon Mustang ry:n jäsenlehti

Toimitus	Lasse Paakkola
Valokuvat	Lasse Paakkola, Jasmin Järvelä, Muusa Siljama ja Peppi Salmi
Junnunurkka	Peppi Salmi
Toimituspäällikkö	Anneli Paakkola
Web	Web-tiimi

Kavaletti jaetaan kaikille Porvoon Mustangin jäsenille, sen levikki on noin 300 kpl
Kavaletti 4/2011 ilmestyy joulukuussa 2011.
Aineistopäivä on 15.11.2011

Aineisto:
perhe.paakkola @ kolumbus.fi

Ilmoitushinnat:

Takasivu: 75 €
Koko sivu: 50 €
Puoli sivua: 30 €

Kansikuvassa Niina Holmberg (os. Pekkala) ja Fonetika Kokonniemessä.

Tässä numerossa

Puhiksen terveiset	3
Hälsningar av ordföranden	4
Seuran mestarit 2011	5
Lyckade dressyrävlingar	6
Jumping Kemiö	8
Varsasta estehevoseksi	11
Joukkue SM	12
PoM Juoruja	13
Junnunurkka	14

Johannan terveiset

Hei kaikille,

Sään muuttuessa päivä päivältä yhä syksyisemmäksi tuntuu oikealta hetkeltä käynnistää seuran syyskausi kera ensimmäisen ”Kavaletin” sitten kesähelteiden. Arki on koittanut, mutta nauttikaamme viimeisistä lämpimistä ja aurinkoisista päivistä ennen pimeitä syyskuukausia, märkiä ja likaisia tarhoja, kuraisia ratsastuskenttiä, satulavöitä ja suoja.

Seuralla on tuttuun tapaan monta rautaa tulossa vaikka kilpailukausi onkin loppuillaan. Seuramestaruudet järjestettiin viikonloppuna 24-25.9. ja saimme jälleen pujottaa mitalit sekä voittaneitten esteratsastajien että kouluratsastajien kaulaan. Lämpimät onnittelut voittajille sekä tuhannet kiitokset kaikille toimihenkilöille, jotka olivat mukana kilpailuja järjestämässä

Kilpailukausi päättyi sen jälkeen seuramme osalta, mutta toiminta toki jatkuu. Lauantaina 19.11 vietetään seuran pikkujouluja Ernestasin työväentalolla. Ennen juhlinnan alkua pidetään seuran sääntömääräinen syyskokous, jossa mm. suunnitellaan seuraavan vuoden budjettia ja toimintaa. Kaikki jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita osallistumaan ja äänestämään tärkeissä asioissa. Kokouksen yhteydessä järjestetään myös perinteinen palkintojenjako ja pokalit vaihtavat omistajaa, mm vuoden senioripersonalle ja junnu-tsempparille seuraavaksi vuodeksi. Illan juhla on senioreille suunnattu, mutta kaikki ovat tervetulleita osallistumaan kokoukseen

Yllämainittujen tapahtumien lisäksi seuran hallitus ja kilpailutoimikunta työskentelee myös ikivihreän aiheen, kentän kunnostamisen parissa. Tätä aihetta on jouduttu käsittelemään koko kentän olemassaolon ajan. Eikä kentän pohjan kunto vieläkään salli esimerkiksi järjestää suurempia esteratsastuskilpailuja. Kentästä on teetetty pohja-analyysi useista kohdista, jotta selviäisi mitä pohjalle voi tehdä sen parantamiseksi, paitsi että sen rakentaisi kokonaan uusiksi, mikä on tässä

taloustilanteessa täysin mahdoton ajatus. Se maksaisi kymmeniätuhansia euroja, mistä seura ei mitenkään selviäisi. Porvoon kaupunki on tehnyt aikanaan osansa rakentamalla meille kentän. Se että tekemisessä ei onnistuttu, ei johdu pelkästään kaupungista tai seurastamme, joten sitä ei kannata sen enempää puida. Nyt täytyy vain miettiä mitä asialle voi ja kannattaa tehdä. Asiasta tullaan tiedottamaan seuran Web-sivulla ja Kavaletissa, kunhan päätökset ja suunnitelmat saadaan tehtyä.

Toivottavasti olette jo ehtineet tutusta uusiin Web-sivuihimme (www.porvoonmustang.net), joita nykyisin päivitetään ahkerasti, ja joilta löytyy paljon perustietoa seurasta ja toiminnastamme sekä jäsenille että muillekin. Antakaa palautetta sivujen sisällöstä ja lähettäkää kuvia seuran ratsukoista, niin sivuja pystytään päivittämään usein ja ne pysyvät sisällöltään tuoreina.

Toivotan teille kaikille oikein hyvää syksyn jatkoa ja toivottavasti pimeys ei kokonaan meitä nielaise. Me katkaisemme ikävän syyskauden pikkujoulujuhlinnalla marraskuussa. Tarkempaa tietoa PoM kotisivuilta ja muistakaa ilmoittautua ajoissa. Allekirjoittanut toivoo että mahdollisimman moni pääsee osallistumaan ja että juhlasta jälleen tulee ikimuistoinen

-Johanna-

Hej på er allihopa!

Vädret blir allt mer höstligt dag för dag, alltså känns det lämpligt att kicka igång föreningens "hösttermin" med vår första Kavaletti sedan sommarhettan. Vardagen har lagt sig, men låt oss ännu njuta av de sista varma och soliga dagar innan de mörka månaderna för med sig våta och smutsiga hagar, ridplaner, sadelgjordar och benskydd.

Som vanligt har föreningen många järn i elden också efter att tävlingssäsongen tagit slut. Klubbmästerskapen gick av stapeln 24-25.9 och vi fick trä medaljerna runt halsen på årets mästare i såväl dressyr som banhoppning. Ett stort grattis till medaljörerna och tusen tack till alla funktionärer som var med om att arrangerade tävlingarna! Tävlingsssäsongen är härmed avslutad för vår del, men programmet fortsätter det oaktat. Lördag 19.11 firar vi nämligen lillajul på folkets hus i Ernestas. Innan festligheterna stökar vi undan det obligatoriska höstmötet där vi bl.a. planerar nästa års budget och styrelsearbete. Alla medlemmar är hjärtligt välkomna med på mötet för att yttra sin åsikt och rösta i dessa viktiga ärenden. I samband med mötet går också vår traditionella prisceremoni av stapeln, och pokalerna för bl.a. årets seniorperson och juniorkämpe byter ägare för året framöver. Kvällens fest är en lillajulfest ämnad främst för seniorer, men på höstmötet är alla hjärtligt välkomna att delta.

Utöver dessa tidigare nämnda tillställningar jobbar föreningens styrelse och tävlingsutskott också med vår evergreen, nämligen tävlingsplanens förbättringsprojekt.

Arbetet häregentligen pågått så länge planen funnits, och tyvärr är dess kondition fortfarande

för svag för att vi skall kunna ordna t.ex. större hopptävlingar.

Det har nu tagits jordmånsprover på ett flertal ställen över planen för att bli klokare över vad vi kan göra för att förbättra dess grundegenskaper. Utöver att göra en helt ny plan förstås, vilket ekonomiskt just nu känns rätt så utopistiskt. Det hela skulle handla om tiotusentals euro, vilket föreningen ensam naturligt nog inte klarar av. Borgå stad har gjort sitt då de i tiderna fixade planen åt oss. Att jobbet blev lite tokigt gjort är varken enbart stans eller föreningens fel, alltså är det onödigt att fixera sig på sådant som varit.

Nu måste vi istället fundera ut vad vi verkligen kan, och bör, göra åt saken. An efter som beslut fattas och planer utarbetas blir ni informerade om det hela via webben och tidningen Kavaletti. Jag hoppas för övrigt att ni alla har hunnit bekantaer med de nya websidorna (www.porvoonmustang.net) som numera uppdateras mycket aktivt och innehåller en hel del viktig basfakta om föreningens verksamhet för såväl medlemmar som utomstående. Kommentera gärna innehållet, uppläggningsen samt skicka egna bilder på föreningens ekipage eller medlemmar så vi fortsättningsvis kan hålla sidorna fräscha och uppdaterade.

Jag önskar er alla en riktigt god fortsättning på hösten och hoppas att mörkret inte totalt slukar oss i sin framfart. Vi tar och bryter de tråkiga förvintermånaderna med lillajulfesten i november! Följ med våra hemsidor för mer info, och anmäl er i god tid. Undertecknad hoppas att så många medlemmar som möjligt kan delta och göra festen oförglömlig!

-Johanna-

PoM syyskokous ja senioreiden pikkujoulut lauantaina 19.11. 2011

Ernestasin työvaentalolla
Kokous alkaen kello 18.00
Pikkujoululuhjat alkaen kello 19.00

Seuran mestarit 2011

Vas: Koulu, Seniorit: Anni Särkilahti- Royal Duchess

Vas. alla: Este , seniorit: Jenny Tomperi,-Broby Chaplin

Oik. ylempänä: Koulu, Juniorit, : Henna Huhta, Alveba´s Sara-Jane

Oik alimpana: Este, Juniorit : Solina Asikainen-Paradise Hazy Noon

Lyckade nationella dressyrtävlingar

Skall man sammanfatta dressyrveckoslutet 13-14 augusti med ett ord, så är det ordet bra. Domarna var nöjda, allt fungerade i stort sett som det skall på en tävling och av de kommentarer som de tävlande levererade var också deltagarna relativt nöjda med tävlingarna.

Speciellt parkeringsvakterna fick massor av beröm av de tävlande. Att ryttarna var extra positiva till våra tävlingar beror till stor del på det bemötande de fick då de kom till tävlingsplatsen. Flera av dem kommenterade det vänliga bemötandet och den hjälp de fått på parkeringen. Bra jobbat!

Efter att i flera år har varit mer eller mindre oroliga över hur tävlingsplanen skall hålla för de påfrestningar som en större tävling för med sig var det trevligt att kunna konstatera att det gick bra den här gången.

Med ett hundratal starter på de regionala tävlingarna på lördagen och nästan sjuttio i de nationella klasserna på söndagen var påfrestningen stor. Tillräckligt mycket väta i kombination med att planen plattades till ordentligt innan såg till så alla deltagande kunde tävla på en någorlunda jämn plan. Under vintern skall planen förbättras, och förhoppningsvis är problemet äntligen ur världen nästa säsong. Också resultatlistan kan ur vår föreningsperspektiv beskrivas som bra, speciellt på lördagen.

Då vann Sera Tuominen-Honkavaara med sin Fire Queen klass 2, lätt B:3 för ponny- och juniorryttare samt för unga hästar, med drygt 66 procent.

*Prisutdelning Vaativa B FEI esiohjelmajunioreille:
Första Maarit Raiskio, andra Kira Kanerva och
tredje Pilvi Tuominen*

I klass 2, lätt A:2, vann Niina Holmberg med Fonetika med nästan 62 procent. Klassen var stor, över fyrtio ekipage hade anmält sig.

I den svåraste klassen för dagen, medelsvår B:1 blev det trippelseger för Borgå, om än inte för vår förening. Nina Pölönen som rider för Boe ryttare vann med över 68 procent på Blueberryhill´ s Blue Sky, och Saga Tervonen, som numera också hör till den föreningen, kom på andra plats med Royal Rosso. Marja Särkilahti och Roxanne var tredje. På söndagen placerade sig inte föreningens medlemmar, men Johanna Heikkilä på Rascaja och Nina Pölönen på Blueberryhill´ s Blue Sk, som båda representerar Boe ryttare, vann varsin klass. Förutom dem var det många verkligt skickliga ryttare som deltog.

Eftersom också vädret var strålande var det många som passade på att se bra ridning på söndagen.

Vi börjar kunna det här med att arrangera tävlingar. Visst kan man alltid göra saker och ting bättre, och det är bra att sträva efter ett så bra resultat som möjligt. Varje enskild tävling är det också någon detalj som faller på plats, vi lär oss något för följande gång. Man skall ändå tillåta sig att ta åt sig och känna sig nöjd när det finns fog för det. Och nu gör det det.

Nu är det endast ett tävlingsveckoslut kvar, i slutet av september. Då avgörs vilka ryttare som blir föreningsmästare i dressyr respektive hinderritt.

Och det finns igen jobb för alla frivilliga...

Jannika

Susanne Lagus och Diacarneval

Jumping Kemiö

Kun keväällä selasimme Kipasta kesän kilpailukalenteria, vastaan tuli uusi nimi, Jumping Kemiö. Kisoista ei ole tavannut olla ylitarjontaa ja kiinnostus heräsi heti, kun kalenteriin ilmestyi uusi kilpailu sopivaan aikaan, sopivassa paikassa ja vielä kolmipäiväisenä. Kun kisa lisäksi sopi omaan kalenteriimme, päätimme ottaa asiasta selvää.

Kemiön saareen ajetaan Salon kautta. Brusaby on saaren pohjoisosassa ja helppo löytää. Matkaan kului Porvoosta vähän yli kaksi tuntia ja tiet ovat hyväkuntoiset. Matka meni siis mukavasti. Hetken aikaa saimme ihmetellä oikeita ajoreittejä kilpailualueella, mutta kun katselin saavuttuamme alueen hulinaa, nurmikenttiä, telttakylää, tulostauluja ja hienoja esteitä, tuli oikein kansainvälinen tunnelma. Tällaista ei Suomessa ole monessa paikassa!

Paikalla toimii oppilaitos Axxell Brusaby, jonka väki osallistui kilpailuiden järjestämiseen päävastuun kantaneen Team Eurohorsesin kanssa. Alueella on oppilaitoksen omat rakennukset, tallit, maneesi ja ratsastuskenttä. Kisojen päänäyttämönä toimi oppilaitoksen harjoitusraviradan keskellä sijaitseva nurmipintainen alue. Sen toisessa päässä sijaitsevat kaksi suurta ratsastuskenttää ja toiseen päähän oli järjestetty tallialue ja majoittuvien hevosautojen pysäköinti. Isompi nurmi kenttä on luonteeltaan derbykenttä; se on loivasti kumpuileva ja siellä on muutamia kiinteitä esteitä, kuten kaksiosainen banketti, maakuoppa ja pieni luonnonkivimuuri. Ravirata-alueet ovat usein valtavan avoimia, mutta täällä itse rata on korotettu. Kilpailu- ja tallialue jää ikään kuin suojaan laaksoon.

Siiri ja Ralli-Matti 110 cm radalla

Tämä on varmasti yksi parhaista kilpailupaikoista koko maassa. Tilaa on tarpeeksi, mutta kaikki sijaitsee sopivasti lähellä. Sen lisäksi oppilaitoksen ansioista täältä löytyy siistit suihkut ja aikaisille varaajille jopa tallipaikkoja oppilaitoksen tallista.

Kun pyöräilin alueen poikki lauantain kauniissa kesäillassa suihkuun, ilmassa leijui oikea kansanjuhlan tunnelma: eri puolilla oli iloisia seurueita seurustelemassa ja grillailemassa hevosautojen ja asuntovaunujen väliin pystyttämässään leireissä. Lauantai-illan kohokohta oli ritarihenkinen illanvietto. Pääkatsomon edessä saimme nähdä hienosti harjoitellun ja valmistellun turnajaisesityksen. Neljä ratsukkoa toi eteemme keskiaikaiset turnajaiset, joissa ritarit esittivät aseenkäsittelytaitojaan ja lopuksi ottivat yhteen kaksintaistelussa. Esitys oli huolella toteutettu ja oikeasti hieno seurata! Lopuksi söimme hyvässä seurassa ravintolateltaan katetun possuillallisen.

Raviradan etusuoralle oli pystytetty koko joukko erilaisia myyntipisteitä, joista sai kaikkea jäätelöstä ratsastustarvikkeisiin. Lisäksi paikalla oli reilunkokoinen ravintolatelta, josta sai ruokaa koko tapahtuman ajan. Järjestäjän mukaan tämä oli lähtömäärällä mitaten kesän suurin kilpailu. Kenttiä oli käytössä kaiken kaikkiaan kolme. Suurilla nurmikentillä mentiin kansallisia sekä alueluokkia, ja ratsastuskoulun pienehköllä hiekkakentällä pieniä seuraluokkia.

Ohjelmaa oli siis puomiluokista 130-tasolle asti. ”Mr. Eurohorses” Pekka Larsen kertoi, että he halusivat tehdä tämän kisan suurelle yleisölle,

”Suomen parhaaksi maaseutukilpailuksi” ja tarkoituksena on jatkaa samalla linjalla. Pääluokkien tasoa nostetaan mahdollisesti 140 senttiin, mutta tarjolla tulee olemaan kaikenlaisia helppoja luokkia.

Kisat järjestettiin nyt ensimmäisen kerran, ilman minkäänlaista ennakkoharjoittelua. Toinen puoli tiimistä oli Eurohorsesin kokenutta ydinjoukkoa, toinen puoli Axxell Brusabyn paikallista väkeä. Tämä näkyi alussa, mutta hyvällä yrityksellä asiat sujuivat millä tahansa mittarilla mitattuna oikein hyvin.

Meidän perheemme pikku joukkue kilpaili kaikilla kolmella areenalla, joten tekemistä riitti: Corleone meni pikkuluokkia ratsastuskoulun hiekkakentällä, Frida pienempiä esteluokkia ja Touho sai hypätä 120-luokkia isolla derbykentällä. Välillä oli kiirettä ehtiä paikasta toiseen, kun eri areenoilla kilpailevien hevosten lähtöajat uhkasivat mennä päällekkäin. Onneksi järjestäjät olivat joustavia ja lähtöpaikat saatiin säädettyä kohdalleen tarpeen mukaan.

Nautin nurmikentällä ratsastamisesta: tilaa riitti ja virolainen ratamestari Kristian Lepp oli laatinut selkeät, hyvin ratsastettavat radat. Isolla kentällä ratsastaminen on kuitenkin erilaista ja oikean tempon löytäminen ei aina ole helppoa. Sen lisäksi tuli käytyä kertauskurssi hokkien käytöstä. Nurmikentällä varusteilla on oikeasti eroa. Perjantaina iltapäivällä satoi, ja siksi kenttä oli vähän liukas perjantai-iltana ja lauantai-aamuna. Laitoin perjantaina alle tavalliset talvihokit, mutta ne eivät pitäneet riittävästi.

Emme kaatuneet, mutta parissa paikassa takajalat lipsuivat alta. Koska omasta laatikosta ei löytynyt pidempiä hokkeja, jouduin hokkiostoksille. Onneksi olin liikkeellä ajoissa, ja tavaraa oli vielä tarjolla! Lauantaina alla oli edessä lyhyet hokit mutta takana pidemmät nurmihokit.

Tämä yhdistelmä toimi. Ne pitivät, eikä niistä ollut haittaa. Sille tosin hokitkaan eivät mitään voineet, että lähtönumerolla 60+ ponnistuspaikat olivat jo aika syviä ja pehmeitä. Tämä saattoi olla osasyynä pariin pudotukseen, mutta ratsastamisen iloa ne eivät syöneet. Lauantain Speed Derby oli minulle kisan kohokohta. Luulin ilmoittautuneeni tavalliseen 120-aikaratsastusluokkaan, kun minulle selvisi perjantai-iltana että kyseessä onkin Derby-luokka erikoisesteineen.

Siinä vaiheessa ei auttanut enää jänistää. Rata oli pitkä ja näyttävä, mutta oikeastaan aika kiltti. Kun vain muisti pitää laukan liikkeessä, siinä ei ollut rohkealla hevosella mitään oikeasti hankalaa, bankettikin oli läpihuutojuttu. Vaikka alas tuli pari estettä, niin tunnelma oli katossa sujuvasti menneen radan jälkeen.

Tänä vuonna Porvoosta oli mukana meidän perheemme, Vänskän Laura, Sinisalon Lotta sekä Kalavaisen Siiri Ralli-Matilla. Muitakin olisi sekaan mahtunut. Jumping Kemiö tarjosi urheiluhenkisen lomaviikonlopun hienoissa puitteissa. Siellä sai ihan tavallinen amatööri maistaa ison kisan tunnelmaa omalla tasollaan. Suosittelen.

Lasse

Varsasta estekilpahevoseksi, osa 3

Toukokuun lopulla jatkoimme kilpailuihin ja matkustamiseen totuttelua ja otimme Corleonen mukaan Jyväskylään kilpailuihin Touhon ja Fridan kanssa. Siellä se sai tutustua tallielämään tilapäiskarsinassa ja verryttellä joka päivä verryttelykentällä sekä muutenkin tutustua vieraaseen ympäristöön. Jännää oli, ja Corleone oli aluksi todella tohkeissaan kaikesta uudesta. Erityisen jännää oli asua telttakarsinassa, josta ei ollenkaan nähnyt kavereita eikä oikein muitakaan hevosia. Pörhentelystä huolimatta kaikki sujui onneksi kuitenkin ilman vahinkoja.

Heinäkuussa Corelone pääsi sitten kilpailuihin oikeasti mukaan kun lähdimme koko porukan kanssa Kemiöön kolmeksi päiväksi. Siellä oli mainiot puitteet ja sopivia luokkia jokaiselle. Aloittelijoilla ja nuorille hevosille löytyi luokkia puomiluokista alkaen. Corleone starttasi 70cm-tasolla kolmena eri päivänä.

Radat oli suunniteltu yksinkertaisiksi ja sujuviksi ja vaikka verryttely näihin pienimpiin luokkiin tapahtui maneesissa, ei siirtyminen sieltä vieressä olleelle hiekkakentälle kilpailusuoritusta varten ollut kuitenkaan ihan liian jännää. Varmaan sekin auttoi, että varasimme paljon aikaa kävelemiseen kilpailukentän lähellä niin että Corleone ehti kaikessa rauhassa tutustua uusiin paikkoihin.

Ensimmäisenä ja viimeisenä päivänä tuloksena oli puhdas rata ja rusetti. Keskimmäisenä päivänä pienen yllätyksen aiheutti radan ulkopuolella olleet esteet, joiden yhtäkkiä ilmaannuttua näkyviin teimme ylimääräisen rusettisilmukan radalla ennen kuin pääsimme seuraavalle esteelle.

Sekä alkukesästä että loppukesästä pidimme muutaman viikon laiduntaun, jona aikana ei ratsastettu ollenkaan ja Corleone sai pelkästään levätä laitumella kavereitten kanssa.

Elokuun loppupuolella minulle sattui pieni tapaturma kun Corleone pysähtyi yllättäen esteharjoituksissa pienelle okserille ja lennähdin sen kaulaa päin sillä seurauksella, että kämmenestä murtui luu. Jouduin muutaman viikon ratsastustauolle. Ja koska seuraavana tavoitteena oli Laatuarvostelu lokakuussa, Vänskän Laura sai astua kehiin ratsastamaan Corleonea. Parhailaan Laura treenaa ja minä seuraan etenemistä kentän laidalla. Tarkoituksena on, että Laura myös esittää Corleonen Ypäjällä. Kuinka laatuarvostelussa kävi, siitä lisää seuraavassa Kavaletissa.

Anneli

Joukkue SM 2011

Esteratsastuksen joukkue SM-kilpailut käydään 3-4 ratsukon joukkueilla, joista kaksi hyppää 120-radan ja 1-2 ratsukkoa 130-tasoisen radan.

Kilpailu ratsastetaan yhtenä kierroksena, minkä jälkeen voitosta uusitaan pienimmän pistemäärän saavuttaneiden joukkueiden kesken. Nykyisin uusintaan osallistuu Nations Cupien tapaan yksi ratsukko kustakin joukkueesta. Kilpailussa on puhdas joukkuekilpailu, henkilökohtaisia tuloksia ei noteerata tai palkita erikseen.

Tänä vuonna ehti jo näyttää siltä, että Porvoosta ei löydy riittävästi ratsukoita SM-joukkueen kokoon saamiseen. Sinisalon Lotta oli kuitenkin hypännyt Paramountilla (FWB Lados-Paradox II) kesän aikana hyvällä menestyksellä useita 130-ratoja. Hän alkoi kysellä, että saataisinko joukkue kasaan, jos hän hyppää 130-tasolla. Tarjolla olleista 120-tason ratsukoista mukaan tulivat Aurora Bernard uudella hevosellaan Milliellä ja Paakkolan Lasse aina yhtä touhokkaalla Sitanolla.

2011 joukkue-SM:t ratsastettiin GP-finaaliviikonlopun yhteydessä Laakson ratsastusstadionilla. Puitteet olivat siis kunnossa ja suorastaan juhlat. Laakson kentän remontoidusta pohjasta ja uudesta hahmosta ratsastajilla oli vain hyvää sanottavaa.

Rata oli aikaratsastus ilman toista vaihetta tai henkilökohtaista uusintaa. Johku Mikkola oli rakentanut selkeän ja reilun, mutta tehtäviä sisältävän ja pitkän radan. Mukana oli arvokilpailujen tapaan kaksi sarjaa, joista toinen oli kolmoissarja. Radassa ei ollut mitään erityisen hankalaa, mutta tiukasti mitattu ja pitkä, 13 hyppyä sisältänyt rata, osin ilmavat esteet ja hankaliksi osoittautuneet etäisyystehtävät aiheuttivat siellä täällä pudotuksia.

Lasse ja Touho aloittivat lupaavasti, mutta kummankin suhteutetun välin jälkimmäinen este sekä kolmoissarjan B ja C-osat putosivat. Yhdessä yliajan kanssa tästä tuli 18 virhepistettä. Auroran ja Millien yhteistyö sen sijaan toimii jo hienosti ja tuloksena puhdas suoritus. Viimeisenä radalle lähti Lotta, joka myös ratsasti vaativan radan hienosti.

Yhdestä pienestä virheestä tuli radan puolivälissä kaksi pudotusta, mutta loppuradasta rytmi taas löytyi ja loppurata meni puhtaasti. Tällä saatiin yhteistulokseksi 26 virhepistettä ja 16. sija 22 joukkueesta.

Tuokseen jäi parantamisen varaa, mutta suoritukset olivat aivan kunniallisia ja jatkoa ajatellen tästä saatiin hyvää arvokisakokemusta seuran ratsukoille. Joukkueen tulokseen lasketaan mukaan kolme parasta tulosta, joten pienessä joukkueessa kaikkien on tehtävä nappisuoritus, jotta menestystä tulisi. Näyttää ilahduttavasti siltä, että ensi vuonna on ainakin teoriassa mahdollista saada mukaan täysi joukkue. Auroran ja Millien tuore yhteistyö vaikuttaa lupaavalta, ja Auroran aikomuksena onkin kilpailla ensi kaudella 130-tasolla. Lotan meno 130-tasolla näyttää varmalta ja 120-tasolla saattaa ensi kaudella olla tarjolla jopa useampia ratsukoita.

Kirjoittaja vastasi joukkueen huonoimmasta suorituksesta, mutta lupaa parantaa ensi vuonna, jos pääsee mukaan!

PoM juorut

- JennyTomperi ja Chappe voittivat kenttäratsastuksen Helppo kenttäcupin 2011.

- Forsblomin Heidin Estero (Tero) sijoittui Titin ratsastamana hienosti viidenneksi koulu-Racing Cupissa

- Saijalle ja Antille on tulossa perheenisäystä marraskuussa.

- Tiina & Minni ovat aloittaneet töissä Titin tallilla

Marianne Brunou on tuonut Titin tallille pihattoon 2-v tammavarsan

-Vänskän Laura urakoi Laatuarvostelussa Ypäjällä lokakuussa ja esittää siellä viisi hevosta

- Siiri-Maria Kalavainen tuli Ralli-Matilla hienosti toiseksi ESRA:n suomenhevosten aluemestaruuskilpailuissa Tuomarinkylässä.

- Niina on mennyt naimisiin ja sukunimi Pekkala on vaihtunut Holmbergiksi. Onnittelut!

*Lotta ja Paramount Joukkue-SM
130-radan ykkösesteellä*

Junnunurkka

Etsi alemmasta kuvasta viisi virhettä!

Hyvää syksyä kaikille Porvoon Mustangin jäsenille!

Toivottaa, Peppi-Emilia ja tämän kesän varsat Mini (tehtävässä) ja Mersu

